

ZÁKAZY

DENÍKOVÝ ZÁZNAM JIŘÍHO ORTENA Z 27. ŘÍJNA 1940

Nemohl jsem na dnešek dlouho usnout a přemýšlel jsem a rovnal si v hlavě všechny ty zákazy, které se mne nějak, byť sebeméně, dotýkají. A protože je nedělní dopoledne, venku již druhý den sněží a teprve za několik hodin mám jet do Košíř, napíšu si sem ty zákazy, na které si vzpomenu, a až je napíšu, nechám pod nimi ještě hodně velké místo pro ty, které se dostaví po dnešním dni. Nemám bohužel po ruce žádný pramen, podle kterého bych mohl postupovat, a tak jak seřazení, tak počet je víceméně náhodný. Jsou to tedy tyto zákazy:

Nesmím vycházet z domu po osmé hodině večerní.

Nesmím si najmout samostatný byt.

Nesmím se stěhovat jinam, než do Prahy I nebo V, a to jako podnájemník.

Nesmím chodit do vináren, kaváren, hostinců, biografů, divadel a na koncerty, kromě jedné nebo dvou kaváren, pro mne vyhrazených.

Nesmím chodit do parků a sadů.

Nesmím chodit do městských lesů.

Nesmím se vzdalovat za obvod Prahy.

Nesmím (tudíž) jet domů, do Kutné Hory a nikam jinam, leda na zvláštní povolení gestapa.

Nesmím jezdit v motorových vozech tramvají, jen v posledním vlečném voze, a má-li „tento“ střední vstup, tedy jenom v jeho zadní polovině.

Nesmím nakupovat v jakýchkoli obchodech jindy, než mezi 11. a 13. a mezi 15. a 17. hodinou.

Nesmím hrát divadlo a být jakkoli jinak veřejně činný.

Nesmím být členem žádných spolků.

Nesmím chodit do jakékoli školy.

Nesmím se společensky stýkat se členy Národního souručenství a oni se nesmějí stýkat se mnou, nesmějí se se mnou zdravít, zastavovat a mluvit o věcech jiných než nutných (při nákupu apod.).

Deníky Jiřího Ortена. Praha: Československý spisovatel, 1958, s. 303-304.

ARNOŠT LUSTIG: MODLITBA ZA KATEŘINU HOROVITZOVOU

...Celý tábor také už věděl, že pan Brenske bez otálení svolil (to se pak více než cokoli jiného z jeho činů rozneslo rychlostí blesku), požádal Kateřinu Horovitzovou, aby vykročila ze své řady a aby se připojila k americké skupině, kufry že jí budou dodány s malým zpožděním, hned vystoupila a její otec byl davem tlačěn ke straně dál. A konečně věděli v táboře kus cesty odtud i to, že matka Kateřiny Horovitzové, její otec, děd a všech šest sester bylo zaplynováno hned poté, co ona sama v doprovodu pana Brenského a ostatních skutečně opustila rampu, marně se do té chvíle otáčela, mezi koleje a cestou panoval zmatek, jeden nevěděl o druhém, lidé hledali svá zavazadla, manželky muže, a otcové a matky děti a naopak.

Arnošt Lustig byl židovského původu, prošel 3 koncentračními tábory – Terezínem, Osvětimí a název třetího získáš, pokud správně odpovíš na tyto otázky a získaná písmenka seřadíš.

Kniha Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou je novela.

Kateřina Horovitzová byla mladá židovská dívka.

Kateřina Horovitzová měla šest bratrů.

Zbytek její rodiny se zachránil.

Kateřina odešla s mužem jménem Brenske.

Židé museli nosit žlutou hvězdu.

Kateřina Horovitzová se připojila ke skupině amerických občanů.

Kateřina Horovitzová byla 19-letá dívka a byla tanečnice.

Autor Arnošt Lustig zemřel roku 2000.

ANO NE

B N

U O

L CH

A E

N J

W A

A L

L I

T D

tajenka:

.....